

paa Fattigvæsenet, indtil han fylder 60 Aar, hvorefter han saa eventuelt kan faa det.

Jeg har blot villet nævne en enkelt af de mange Vanskeligheder, der ville opstaa, naar man ikke vil gaa ud fra det, som jeg synes er det rette, og sige: Det er en Invalidforsikring, men vi fastsætte en bestemt Alder, i hvilken den paagældende anses for Invalid uden Lægeundersøgelse.

I øvrigt var det ret interessant at lægge Mærke til, hvorledes det ærede Medlem, da han begyndte at tale om Invaliditetsforsikring, straks sagde: De Præmier, der skulle betales o. s. v. „Præmier“ kaldte det ærede Medlem det. I denne Forbindelse maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) atter kom tilbage til Spørgsmaalet og sagde, at man kunde naturligvis gerne sige, det var en Præmie; men det var bare et Ordspil, i Virkeligheden var det en Skat og kom maaske endogsaa paa de sædvanlige Skatteblanketter. Om det kommer paa de sædvanlige Skatteblanketter, er jo dog ret ligegyldigt. Det, det drejer sig om, er, hvor Pengene gaa hen. (*Afbrydelse*: Nej, hvor Pengene komme fra). Nej, ikke, hvor de komme fra, men hvor de gaa hen. Det er det afgørende. Hvis de gaa i Statskassen, kan man maaske kalde det en Skat. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at hvis det var en frivillig Forsikring, kunde man kalde denne Afgift en Præmie, men naar Forsikringen er tvungen, er det en Skat. Men vi have jo allerede en tvungen Forsikring. Den største Del af Ulykkesforsikringen er tvungen. De paagældende skulle overfor Politiet kunne præstere Bevis for, at de have tegnet Forsikring et eller andet Sted. Men hverken der eller ved Invalidforsikringen gaa Pengene ind i Statskassen. Den er en Forsikring ligesom dem, man nu tegner i Sygekasser, Arbejdsløshedskasser o. s. v., hvordan man saa end vil ordne denne Forsikringskasse. Jeg skulde for Resten mene, jeg er i Overensstemmelse med Socialdemokraterne, naar jeg anser det for rigtigt at skabe en for hele Landet fælles Kasse. Men man kan ogsaa lave mange Kasser, faglige Kasser, om man vil; det rører ikke ved selve Princippet. Og det rører heller ikke ved Princippet, om man saa f. Eks. vil komme denne eller disse Kasser til Hjælp ved at sige til Kommunalbestyrelserne, der allerede efter den gældende Lov skulle opkræve Formue- og Indkomstskatten til Staten, at de ogsaa skulle have den Ulejlighed at opkræve disse Penge mod

eller uden Vederlag. Hvordan man end ordner det, bliver det ikke Penge, der gaa ind i Kommunens eller Statens Kasse, men Penge, der gaa ind i den for hele Landet oprettede Fælleskasse eller, om man hellere vil det, ind i de forskellige Kasser, hvor de høre hjemme. Og at det snarere skulde være en Skat, naar Forsikringen er tvungen, end naar den er frivillig, kan jeg ikke forstaa, for Pengene gaa ind i de samme Kasser. Hvad enten vi tvinge alle til at være med eller ikke, kan selve Ordningen være den samme. Pengene gaa ind i de Forsikringskasser, man nu en Gang har ordnet, og det er ikke Statens Penge, men hver enkelt Penge; hver enkelt har gennem de indbetalte Præmier faaet en Slags Sparekapital, og det er i Kraft af den, han i den nærmere angivne Situation har Ret til at hæve, akkurat som Tilfældet er ved almindelige Livrenter.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) berørte forskellige Spørgsmaal, som jeg nu skal gaa over til. Det ærede Medlem talte en hel Del om Alderdomsforsørgelsen, holdt en Lovtale over den, men sagde dog, at der ogsaa var Ting, han kunde ønske anderledes. Det ærede Medlem vilde navnlig have, at det skulde ordnes saaledes, at Alderdomsforsørgelsen blev en bestemt, fast Sum, en Slags Pension. Det kan man imidlertid ikke have. En Understøttelse kan ikke være en Pension, en fast, bestemt Sum. Det er en simpel Følge af, at det er en Understøttelse, at dens Størrelse og Art maa bestemmes i hvert enkelt Tilfælde. Men i øvrigt er der jo, som jeg mange Gange har haft Lejlighed til at sige, ingen, der vil angribe Alderdomsforsørgelsen. Den skal blive ved at bestaa for alle dem, der ikke tegne og, fordi de ere blevne for gamle, ikke kunne komme til at tegne en Invaliditetsforsikring. Og naar det Tilskud, der skal ydes til Invaliditetsrenten, i alt vil komme til at andrage adskillige Millioner Kroner mere end det, der gaar til Alderdomsunderstøttelsen, skulde jeg dog mene, at de paagældende vare tjente med at faa det samme Beløb uden at have nogen Forsikring.

Det ærede Medlem fra Lyngby stillede derefter et Par Spørgsmaal af ren lokal Natur; jeg skal gaa forholdsvis let hen over dem; det tilgiver det ærede Medlem mig sikkert. Det ærede Medlem sagde, at man havde henvendt sig til ham vedrørende Spørgsmaalet om Utterslev Mose og Søborg Sø. Denne Strid med Københavns Kommune om Utterslev Mose og Søborg Sø er